

Wördsamt äreminne af för detta kongl maj:ts tro-man och biskop öfwer Scara ...

Kolmodin, Olof

1700-1829 81 Cbza 1752 Juslenius



National Library
of Sweden

Wördsamt Åreminne

Åf
För detta

Kongl. Maj:ts Tro-Ökan och Biskop
Öfwer SCARA Stift,

Den Högwördige och Widtberömda,
Nu hos GUD Salige Herren,

**Herr DOCTOR
DANIEL
JUSLENIUS,**

Som, efter en berömlig lefnad, på sitt Sjuttionde
Sjunde ålders år, Saligt affomnade på Biskops-
gården Brunsbo, den 17. Julii 1752.

Med siuk hand som hastigast i pennan fattadt

Åf
O. Kolmodin.



SKARA, Tryckt hos Direct. HERMAN ARN. MOELLER,
Kongl. Gymn. privileg. Boktryckare.



* * * * *

Jag ser et vackert Skepp på wattufäl-
tet flyta;

Det förer dyrbart gods, en frakt af and-
ligt kram.

Jag ser der ingen ting af nödig redning
tryta;

Det breder seglen ut, åt Himlen står
des stam.

Dock si, der saknas den, som plågar roddret flyta;
Fördenskul wacklar nu den Farkost bak och fram.

Den handen stelnad är, som hållit styre-stången,
Och präfsat skeppets köl, at strejka jämna gången.

* * * * *

Jag kastar fårgor bort och wil min målning spara:
Wår werld et öpet haf, wårt lif en södfart är.

Wår GUD har kofan ställt, til Himlens hamn at fara;
Och satt öf flocketals på fartyg här och där.

Et sådant Himla-skepp är Biskopsbåden SCARA,
Som innom sig en skatt af köpta själar bår.

Men i des bästa fart all segelduken slaknar:

Det ingen Styrman har; ty det sin Biskop saknar.

En

* * * * *

En Biskop ha wi mist, som wäl sitt kall bewalat,
 Som andlig Sjöman rätt och trogen Styrman war,
 Som rätta vägen fram til himla-hamnen skalat,
 Ty lit och wärdnad Han för Lede-stjärnan bar.
 Fast stormar mången gång Hans mast och tågvärl skalat,
 Hans följ dock tvärt utaf den wreda böljan skar.
 På Sjöfort och Compass Hans ögon woro stälde:
 An drog han seglen up, än dem försigtigt fälde.

* * * * *

En sådan wettenskap ej just med vinden följer,
 At hwar och en Matros til styret gripa kan.
 I trägen lärdoms stit sig Styrmans-konsten dölier.
 När sig i Scholan först en yugling griper an,
 Och öfwar, hwar han lärdt, i storm och höga bölhor,
 Då kan han kallas först en sjöföraren Man.
 Dock bör ej rodret förr betros uti hans händer,
 Nu när han allmänt är til syflan wärdig känder.

* * * * *

En båtsman all sin tid på watnet kan förnöta:
 Han mäter alla haf och skädar mången strand,
 Han anser för sitt hem det stora svartblå blöta,
 Som främling gäster han i alla werldens land,
 På skeppet wet han wäl at alla takten föda,
 Men styret wägar han ej röra med sin hand;
 Ty der will wettenskap med öfning sammanparas,
 Om sådant wigtigt wärf skal kunna rätt försvaras.

* * * * *

Långt högre man med skäl et Biskops-ämbet skattar,
 Som många tusend lif at wärda har om bord.
 Det ligger icke just i granna siden-hattar,
 Det finnes ej så lätt, som titlar, namn och ord.
 Olycklig är den hand, som detta styret fattar,
 Om guld är des Magnet och främsta rum des Nord.
 En wärdig går dertil igenom mycken pröfning,
 På lärdoms fasta grund han bygger långlig öfning.

Wår

* * * * *

Vår Salig Biskop har af inga gensprång wetat;
 När Han den rätta wäg til Biskops-stolen gått.
 Han har ur Scholans stoft med tråget arbet fretat,
 Ståds waken på sin påst, som andlig båtsman, stått;
 Med ouphörlig flit i Himlens sid, kort letat,
 Och Goda Zoppers Udd i ögnafigte fått.
 Dit war hans önskan ställd; men Råset; liksom flydde,
 Ty seglen icke mer den matta winden lydde.

* * * * *

Det skulle bli för långt, den motgång all förtälja,
 Som vår Herr Biskop har af wreda lyckan sport.
 Twå gånger har Han måst en flygtings eländ wälja,
 Då fiendernas swärd har Honom huswill giordt.
 Han både flod och eld har sedt sitt goda swälja,
 Och gaf, i Gudi nögd, til spillo smätt och stort.
 Bland Klippor har Han dock så lyckligt segla hunnit,
 Att Han et wärdigt rum wid Styrmans-bordet wunnit.

* * * * *

Han har det hedersrum med heder wäl försvarat,
 I lärdom, ödmjukhet och wänligt omgångs-sätt;
 Sitt samwet rent för Gud och menniskor bewarat,
 En fiend af alt fiäs, en wän af rätt och slätt.
 Ty har ock HERREN GUD Hans lampa länge sparat,
 Och giordt Hans wandrings-lust af år och dagar mått.
 Nu Han i hamnen är och delar himla-skatter,
 Men bryr sig intet om, ho Skeppers styre fattar.

